

[Fogh Rasmussen]

holdskontrakter, eller gensidige ydelser, f.eks. forskellige aftægtsaftaler.

Jeg kan kort og klart sige, at venstre absolut ikke kan støtte dette forslag. Vi er for det første dybt uenige i selve den grundfilosofi, som ligger bag ved forslaget. Ministeren har i bemærkningerne til lovforslaget bl.a. anført, at der ikke i samme grad som tidligere er behov for den slags ydelser, når man i dag har et udbygget socialt sikringssystem.

Det mener vi ikke er noget holdbart argument. Vi mener tværtimod, at der stadig væk skal være plads til på privat initiativ at yde den slags i det sociale system. Vi mener, der skal være plads til, at man gennem ensidige og gensidige løbende ydelser skal kunne udfylde de huller, der altid vil være i et selv nok så udbygget socialt sikringssystem.

Dernæst føler vi, at dette forslag vil lægge hindringer i vejen for et gnidningsløst generationsskifte og dermed også til en vis grad være med til at forstærke problemerne for en række erhvervsvirksomheder.

Videre vil forslaget, så vidt vi kan se, bremse arbejdsgiveres skattefri overførsel af bidrag til såkaldte sociale fonds til medarbejdere i virksomhederne. Det er et punkt, der måske nok ikke har været så stærkt fremme i debatten, men der er faktisk på en lang række virksomheder rundt omkring i landet etableret såkaldte sociale fonds, der yder midler til sociale og uddannelsesmæssige formål for virksomhedernes medarbejdere. I medfør af ligningslovens § 14 har arbejdsgiverne hidtil haft mulighed for at fratække bidrag til sådanne formål. Så vidt jeg kan læse forslaget, vil arbejdsgivere fremover ikke have mulighed for på denne måde, skal vi sige på frivillig basis, at lave en slags overskudsdeling, og det synes jeg egentlig er dårligt. Jeg tror i øvrigt også, det er utilsigtet – det er så en anden ting – men det er i hvert fald, så vidt vi kan læse det, en konsekvens af forslaget, og også derfor er vi imod det.

Videre indebærer loftet over, hvor meget der kan overføres fra personer til personer – loftet på de 10.000 kr. – at der sker en særlig stramning for sambeskattede, hvor begrænsningen altså også er 10.000 kr., selv om det her er to personer, der er tale om.

Endelig er der tale om nogle frygtelig udviklede ikrafttrædelsesregler. For så vidt angår ikrafttrædelsestidspunktet for disse regler er det, når der er tale om ensidige ydelser,

betalingstidspunktet, der er afgørende for, hvornår loven træder i kraft, og for så vidt angår gensidige forpligtelser, hvornår aftalen er indgået.

Men i den forbindelse gøres der en væsentlig undtagelse, nemlig for familiefonds osv. Her er det ikke spørgsmålet om aftalens indgåelse, der er det afgørende, men derimod betalingstidspunktet, og her er vi i virkeligheden i betænkelig nærhed af en lovgivning med tilbagevirkende kraft. Det er vi også imod.

Vi er altså vældig kritiske over for dette forslag og mener, at det skal underkastes et særdeles grundigt udvalgsarbejde.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg synes, at det ved den slags lovforslag er, som om de borgerlige ikke rigtig har opfattet, at man da stadig væk kan betale sådanne ydelser. Den eneste forskel er, at de ikke kan fradrages i samme omfang, som det har været tilfældet tidligere.

Jeg synes, det er et fremskridt, at vi får denne lovgivning, men som regeringen selv skriver, er der ikke så meget behov for, at man overhovedet har den slags fradrag mere, så man kunne måske spørge, hvorfor man så ikke tager skridtet fuldt ud.

Den eneste bekymring, man kan have i den forbindelse, er måske indvandreren, som jo alligevel er afgrænset i forhold til loven. Nu har de været det i negativ retning; man kunne måske også gøre det i positiv retning.

Jeg synes, den største anstødssten, der er tilbage, er § 8 A, hvor det virker ret urimeligt, at man skal have den slags fradrag. Det skal som sagt stadig væk være muligt at give bidrag til de foreninger og institutioner, der er tale om, men at det skal være billigere for folk med en høj trækprocent at give gaver til den slags foreninger end for folk med en lav trækprocent, virker ret urimeligt.

Men at fondene er kommet ud, er nok det største fremskridt, og det vil jeg i modsætning til hr. Fogh Rasmussen fremhæve, fordi jeg tror, det er et af de steder, hvor der har været størst misbrug af denne lovgivning.

SF synes altså, at lovforslaget er et fremskridt, men at man måske kunne stramme det op. Det, man måske kunne stramme mest op, er den bedsteforældresektion, der er i det. Jeg ved ikke, om man har noget tal for, hvor meget den afdeling af lovgivningen be-